

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus VI. De Simonia, quæ committitur in Provisionibus beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

autem à jure decretæ in accipientes aliquid ab ordinatis sunt excommunicatio, & suspensio ab officio, & executione ordinum, ut dicitur c. i. placuit i. q. i. intellige quo ad ordinatos, ut vult Turrecremata in c. Reperiuntur. i. q. i. Tridentinum autem, eas pœnas extendit ad dantes, & accipientes, etiam sponte oblata.

471 Præterea not. hanc Tridentini prohibitionem expressè prohibere illas dationes, & exactiones intuitu simonia; ac omnino reprobare contrarias taxas, statuta, consuetudines etiam immemorales quorumcunque locorum, dicens, quòd potius abusus, & corruptelæ, simoniace pravitati faventes, nuncupari possint. Not. 2. ut Notarius gaudeat eà exceptione, quam retulimus supra, ex mente Concilii, requiri tres conditiones. 1. ut solum ei liceat ibi, ubi non viget laudabilis consuetudo, nihil accipiendi. 2. ut non habeat ullum stipendium pro officio exereendo. 3. ut nihil ex illo lucro ad Episcopum etiam indirectè pervenire possit.

472 Not. 3. Ordinandum committere simoniam, si aliquid temporale promittat, vel det pro sui præsentatione ad suscipiendos ordines. c. i. de simonia, etiam si sit modicum, ut colligitur ex c. Ex tua 20. eod. & Barbof. ibidem. n. 3. Not. 4. quòd etiam ille, qui cum alio Clerico convenit, ut ipsum præsentet Episcopo, ordinandum ad titulum sui beneficii, committat simoniam, si simul paciscitur, quòd nihil ab illo petere velit ex illo beneficio. c. per tuas 37. h. t. elige 3. An autem sit simonia juris naturalis, & divini? vel tantum Ecclesiastici? resolvitur ex regulis traditis in supra dictis.

ARTICULUS VI.

De Simonia, qua committitur in provisionibus beneficiorum.

473 Non est dubium, in provisione beneficiorum Ecclesiasticorum plures actus, tanquam simoniacos, jure Ecclesiastico interdictos esse; sic prohibetur, accipere aliquid temporale pro collatione beneficii, c. Præterea, ne Prælati vices suas. 2. si quid detur, vel accipiatur pro immessione, seu inductione in possessionem beneficii jam collati. c. Cum in Ecclesia, 9. h. t. Tertio si quid temporale exigatur pro institutione præsentati in beneficio, vel consensu præstan-

do in ejus institutionem, c. Audivimus. 41. h. t. Et hoc procedit, sive institutio hic accipiatur prout est quid juris, sive prout est quid facti, nempe introductione in corporalem possessionem beneficii.

Ratio primi est; quia sive sumatur pro ea institutione, quæ electus confirmatur, vel præsentatus instituitur, sive pro ea, quæ alicui liberè beneficium confertur, eo ipso emittitur, & venditur actus potestatis spiritualis. Ratio secundi est, quia institutio sumpta pro immessione in corporalem possessionem beneficii (cum talis possessio sit saltem quid annexum juri spirituali) eo ipso temporale permutatur cum spirituali; temporale enim pro annexis rei spirituali solvi non potest absque simonia, ut sæpe dictum est; ergo.

Et quamvis aliàs simoniacè datum, & acceptum, communi consensu, tam dantis, quam accipientis simpliciter restitui debeat c. de hoc 11. h. t. in hoc tamen casu specialiter constitutum est, ut is, qui aliquid simoniacè accepit pro beneficio, duplum ejus restituat in utilitatem locorum, in quorum dispendium acceptum fuit. cit. c. audivimus 41. h. t. ubi Pontifex sic loquitur: Audivimus de quibusdam Episcopis, quòd decentibus Ecclesiarum Rectoribus, ipsas interdico subjiciunt, nec patiuntur alios in eisdem institui, donec ipsis certa summa pecunie persolvatur. Præterea, cum miles, aut Clericus domum Religionis ingreditur, vel apud Religiosos eligit sepulturam: etiamsi nihil loco religioso reliquerit, difficultates ingerunt, & malitias, donec aliquid muneris manus contingat eorum. Cum igitur non solum à malo, sed ab omni specie mali sit secundum Apostolum abstinendum, exactiones hujusmodi penitus inhibemus. Quod si quis transgressor extiterit, exacta duplicata restituat in utilitatem locorum, in quorum fuerint soluta dispendium, fideliter convertenda.

Similiter, tanquam simoniacum prohibetur 1. ab electo Abbate pro benedictione, installatione, vel recipienda professione (quæ intelligitur solemnitas, qua Electus Ordinario suo promittit reverentiam, & obedientiam salvâ ordinis regulâ) sub cuiusdam consuetudinis prætextu palefredum (h. e. insignem equum) vel aliud temporale exigere, vel extorquere c. Ne Dei. 43. h. t. Idem est, si pro beneficio obtinendo præstetur homagium. c. ex diligenti. 17. h. t. sed

sed hoc intellige, non de *homagio latè sumpto*, pro fidelitate, & obedientia; sed *strictè sumpto*, pro subiectione ad certam servitiam; sic enim continet aliquod temporale. Secundo si pro temporali promittitur presentatio ad Ecclesiam, seu beneficium, *cum essent* 12. h. t. ubi etiam dicitur, quod promissum temporale præstans, eo ipso non consequatur beneficium Azor. p. 3. l. 12. c. 15. Tertio si quid temporale promittatur, vel ex pacto detur, vel pro electione certæ personæ, etiam dignissima. Less. l. 2. c. 25. n. 112. vel si quis alteri promittat suum suffragium, ut vicissim ille promittenti det suum. sic Azor p. 3. l. 13. c. 3. q. 2. vel si pro suffragio in electione dando promittitur beneficium *c. de hoc* 11. h. t. Azor cit. c. 7. q. 1. aut si temporale promittatur, ne huic certæ personæ quis det suum suffragium. Gl. in c. *Nemo* h. t. v. *celet*. Ubi Barbosa ibid. n. 3. addit, simoniacam fore collationem beneficii, factam alicui prætextu consanguinitatis; sic etiam Azor cit. c. 11. q. 1. intellige, si conferens inde percipiat temporale commodum, ac ejus intuitu principaliter agat; his præmissis:

S. I.

An Simonia, qua committitur in provisionibus beneficiorum sit juris tantum Ecclesiastici?

477 **A**nteresolut. not. triplicem esse in hoc sententiam. Prima simpliciter affirmat, esse contra jus divinum; ita communiter Theologi cum Azor p. 3. l. 12. c. 11. q. 3. Layman. l. 4. tr. 10. c. ult. §. 5. n. 44. Secunda tenet esse tantum contra jus Ecclesiasticum; ita plerumque Canonistæ apud Jul. Clar. §. *Simonia*, n. 5. & Less. l. 2. c. 35. n. 26. Tertia docet, vendere beneficium curatum, & habens annexam jurisdictionem, esse contra jus divinum; non autem vendere beneficium simplex; ita nonnulli apud P. Suarez tom. 1. de Relig. l. 4. c. 24. n. 20. & hanc cæteris probabiliorum censet Pirhing. hic n. 75.

478 Not. 2. Beneficium rectè definiti, *jus percipiendi redditus, seu fructus annuos ex bonis Ecclesiasticis propter officium, seu ministerium Ecclesiasticum*. Sic sumptum importat duplex jus; unum ministrandi spiritualia; alterum, percipiendi eos redditus: hoc dupliciter considerari potest; nimirum vel secundum quod explicat illud jus perci-

Tom. V.

piendi redditus illos temporales, acceptum præcisè, & secundum se; vel in quantum tale jus obtingit propter, ac per officium, seu ministerium Ecclesiasticum. Primo modo *beneficium* sumitur *materialiter*; secundo *formaliter*; his positis:

R. primo, propriâ autoritate vendere, vel emere beneficium Ecclesiasticum sumptum formaliter, seu quâ importat jus ministrandi spiritualia, esse simoniam juris naturalis, & divini, nam hoc jus est verè spirituale, juxta n. præced. & sacrum, & à Christo institutum; ergo si pretio daretur, vel acciperetur, esset vera simonia juris naturalis, & divini per jam dicta: *pretium* enim propriè importat animum commensurandi datum cum illo. R. 2. Vendere, vel emere beneficium Ecclesiasticum, *sumptum materialiter*, seu quâ importat jus percipiendi, seu obtinendi redditus annuos ex bonis Ecclesiasticis, non esse simoniam juris naturalis, & divini, sed juris tantum Ecclesiastici. Ratio primi est, quia *sumptum naturaliter*, & quâ dicit jus obtinendi eos fructus secundum se præcisè, est quid merè temporale, & autoritate Pontificis separari potest à titulo illo speciali, seu ministerio, propter quod aliàs obtinetur, assignando ex illo beneficio alicui pensionem annuam, vel etiam sibi applicando, & aliunde providendo de sustentatione habenti officium spirituale. Ratio secundi est; quia vendere alicui jus obtinendi fructus annuos ex bonis Ecclesiasticis est prohibitum jure Ecclesiastico in *c. fin. de Pactis* (ubi habetur *omnes pactiones & conventiones in spiritualibus nullius esse momenti*) *c. super eo 7. de Transact.* ibi: *transigi super re sacra non potest* (pactione nimirum onerosâ, ut notat textus) *quia res sacra, ut possideantur aliquo dato, vel retento, seu promisso, speciebus credimus habere simonia.*

Ex hoc coll. 1. quando dicitur *beneficium dari propter officium*, aliud non intelligi, quàm quod non possit in alium transferri, quin simul onus ad officium transferatur; excipe nisi dispense Papa, conferens alicui beneficium, duntaxat acceptum *materialiter*, ut dictum est. Coll. 2. hic sub ista voce *beneficium Ecclesiasticum* comprehendi Episcopatus, Abbatias, Prioratus, Archidiaconatus, & alias dignitates Ecclesiasticas, atque canonicatus, Vicarias perpetuas, & alia hujusmodi; quæ si sumpta *formaliter* pretio commutentur, incidunt

N 2

in

in simoniam juris divini; si sumpta *materialiter*, in simoniam juris tantum Ecclesiastici, ut jam præmissum est, quibus possitis:

§. 7.

An absque simonia beneficiatus locare, aut vendere possit fructus sui beneficii?

480 **R** Esp. posse, si locationem non extendat ultra dies vitæ suæ, ita Panormit. c. *Querelam*, Ne Prælati vices suas. Et ratio est; quia pactio, & commutatio, in præsentis casu, contingit inter merè temporalia. Nec obstat Extravag. *Ambitiosa*, de reb. Eccles. non alienand. ubi cavetur sub poena excommunicationis, & privationis beneficii, *ne ultra triennium locentur*; ex quo videtur inferri posse, quod licet ea locatio ad dies vitæ locantis non sit simoniaca, erit tamen graviter illicita. *Et* illam extravagantem nullibi receptam esse, doceri expressè à Navarra, Cajetano, & Toledo, quos cit. & sequitur Castropal. p. 3. tr. 17. D. 3. p. 13. Cæterum ad hoc jam responsum est in lib. 3. decret. tit. de reb. Eccles. non alien. V. dicenda in seqq. a n. 599.

§. 3.

An absque simonia emi, & vendi possint pensiones?

481 **P**ensio, alia est merè *laicalis*, quæ non fundatur in titulo ministerii, aut officii spiritualis; cujusmodi est illa, quæ datur alicui v. g. ad pulsandum organum, Campanas &c. & hæc citra omnem simoniam labem emi, vendi, vel redimi potest; cum in hac commutatione non interveniat quidquam spirituale, ne quidem in ratione, propter quam talis pensio, seu portio, ex fructibus beneficii alicujus detracta, pensionario assignatur. Alia est *clericalis*, quæ soli Clerico concedi potest, & vel assignatur determinatione personæ, nimirum habenti tale officium. v. g. Concionatoris, Visitatoris, Coadjutoris Episcopi, &c. vel datur solum alio titulo; ad sustentationem Clerico pauperi; 2. seni Parocho non valenti servire amplius, ejus beneficio alteri dato, cum onere pensionis illi tribuendæ; 3. quæ datur renuntianti beneficio pacificè possessio. 4. quæ ad litem in beneficio componendam; quibus positis:

482 **Q**uæstio est, an emptio, & venditio pensionum *Clericalium* sit simoniaca? ante

resolut. nota, ejusmodi pensionarios perceptionem illorum fructuum non habere, nisi titulo spirituali, & obligatione recitandi officium parvum B. V. M. ut pat. ex Constit. Pii V. incip. *Ex proximo*; & est 138. in ordine Bullar. edita 1571. quam esse receptam, & observari; docet Castropal. cit. n. 8. §. *de omnibus*; quo posito. *Et* ad quæst. qualiter diximus beneficium Ecclesiasticum emi, & vendi propriâ autoritate posse, aut non posse, adhibita distincta data in n. 479. & seq. taliter etiam dicendum de pensione *Clericali*, sumptâ sive *formaliter*, sive *materialiter*; ratio enim utrobique est eadem. Quia pensio Clericalis nihil aliud est, quam jus percipiendi fructus, medio spirituali officio, vel simili titulo; consequenter, æquè considerari potest *formaliter*, & *materialiter*; & sub hac diversâ consideratione venire sub datis responsionibus à n. 479. Quod diximus de beneficiis, & pensionibus Clericalibus, dicendum quoque venit de præsimoniis, de commendis spiritualibus, Capellanis, & Hospitalibus Ecclesiasticis, seu autoritate Ordinarii institutis, & secum ferentibus administrationem spirituales. Ratio eadem est; Cum fundentur in titulo spirituali; de quibus plura Castropal. cit. n. 12.

§. 4.

An absque simonia emi, & vendi possit jus Patronatus?

Jus patronatus, est jus præsentandi ad beneficia, concessum alicui ab Ecclesia ex gratitudine, propter aliquod obsequium ab illo acceptum; consequenter est aliquid spirituale, *non in se*, & formaliter; sed *annexivè*, ut diximus lib. 3. tit. 38. Tripliciter hoc jus ab habente in alium transferri potest. 1. jure hæreditario. 2. donatione liberâ. 3. pretio seu translatione onerosâ accipienti, de prioribus duobus modis egimus lib. 3. loco cit. de posteriori in præsentis procedit quæstio. Not. autem dupliciter fieri posse, quod vis patronatus pretio seu venditione in alterum transferatur; primò *ratione sui*, & *directè* quando scilicet ipsum jus patronatus ratione sui venit in appropriationem, vel res cui annexa est, ratione ipsius majoris venditur. 2. *solum indirectè*, & *accessoriè*, ut cum directè venditur villa, castrum, fundus, cui jus patronatus annexum est, quin illo modo jus patro-

tronatus veniat in appretiationem, seu res, cui annectitur, ejus intuitu, carius vendatur; qualiter, cum venditur calix, sola ejus materiã veniente in appretiationem, nullatenus pretium ejus augetur ratione consecrationis annexæ, quibus positus:

484. *Pr.* Translationem juris patronatûs directè, factam pretio, simoniacam esse de jure Ecclesiastico, ut dicitur c. *de jicere*. 10. de jure patron. ibi: de jure verò patronatus &c. *Mandamus, quatenus si R. illud comparavit, (cum inconueniens sit, vendi jus patronatûs, quod est spirituali annexum) contractum illum irritum decernas;* ubi rubrica notat, si per se vendatur, & ratione sui; quia sic spirituale daretur pretio. Idem habetur in c. *præterea* 23. eod. In quæstione autem an jus patronatus sit ex jure divino invendibile? Negativam sequitur Abbas, & alii in Rubric. de Jure patron. & in c. *Quanto* 3. de Judic. Soto, Navarr. Sylvest. & alii apud P. Suarez l. 4. de simon. c. 28. n. 6. Ratio eorum est; quia non est jus ad actum spirituale; nam *presentatio* (ad quam dicitur) non est actus spiritualis, utpote nullum præsentato tribuens jus in beneficium, antè præsentati institutionem in illo, factam à Prælato. 2. quia jus patronatûs *in se* non est quid spirituale, sed tantum spiritualibus annexum; cum transeat ad hæredes, etiam extraneos.

485. Probabilior tamen videtur affirmativa; quam tenet Suarez tom. 1. de Relig. lib. 4. c. 28. n. 7. Lessius l. 2. de Just. c. 35. d. 11. n. 128. Gloss. in c. *Pia mentis* 16. q. 7. & in c. *Præterea*. 1. de Transact. quos citat, & sequitur Castropalaus p. 14. n. 3. quod tamen intellige, si vendatur directè, juxta expositionem in n. 483. Nam quando pretio datur, & accipitur spirituale, licet solum annexivè tale, committitur simonia juris Divini ex dictis: sed si jus patronatûs *directè* venditur, pretio datur, & accipitur spirituale annexivè late, ut constat ex cit. num. ergo. Ad primam rationem in contrarium in n. 484. *Pr.* N. ma. Presentatio enim *ex principio*, & *sine*, actus spiritualis est, ut exposuimus supr. *Ex principio*; quia est actus juris, quod ab Ecclesia in sui institutione pendet, & non, nisi per potestatem Ecclesiæ concedi potest; *ex sine*; cum ordinetur ad institutionem in beneficio personæ Clericalis, quæ in eodem fungatur divino ministerio. Ad id, quod additur ibid. *Pr.* cum distinctione: præsentatus

ex præsentatione non consequitur jus *proximum* ad beneficium. C. *remotum*. N. nam *ex vi presentationis habet*, quòd, si idoneus sit, institui debeat ipse, per c. *significasti*, 18. & c. *suggestum*, de jure patron. quin eo rejecto possit alius; exc. *illud prætereundum*, 8. eodem.

Ad secundam rationem in eodem n. 486 484. Concedo, jus patronatus *in se* non esse quid spirituale, nimirum intrinsecè, ut diximus loc. cit. quia tamen *extrinsecè*, ac annexivè est aliquid spirituale; jam est materia simoniæ juris divini, si veniat in appretiationem rei temporalis, ut sæpius jam ostensum est; sic qui hominem *in sacris* constitutum, *ratione ordinis sacri*; vel species panis, & vini, *ratione consecrationis carius venderet*, ex communi Doctorum consensu committeret simoniam juris divini; licet nec homo, nec illæ species, seu accidentiæ, in se sint quid spirituale; sed solum annexivè. Ex hoc autem, quòd jus patronatus hæreditate, donatione, vel etiam alienatione rei, cui annectitur, solum *accessoriè* transferatur in Laicos, nec sequitur, quòd non sit aliquid *annexivè spirituale*, nec, quòd non sit *materia simoniæ juris divini*, quando *directè* alienatur pretio. Nam jus eligendi ad beneficia, & dignitates Ecclesiasticas, non minus, ac jus patronatûs, ex gratia concedi possit Laicis ab Ecclesia, & tamen pretio acquiri non potest, si *directè* veniat in appretiationem, sine simonia juris divini.

Ex dictis Coll. 1. jus patronatus jure 487 hæreditario transmitti posse in hæredes, etiam extraneos, ut absolute, ac indefinite dicitur in c. *considerandum*; c. *si plures*. 16. q. 7. sic gloss. in Clem. 2. de jure patronat. & Joan. Andr. c. *Cum seculum*; eodem. Coll. 2. habentes jus patronatûs, posse illud transferre in alterum donatione merè liberali, & quidem sine consensu Ordinarii, si donatio fiat loco religioso; non autem, si aliis. Ratio primæ partis est, quia quilibet potest, jus, quod habet, transferre in alium talis juris capacem, nullâ lege translationem annullante prohibitum. Ratio secundæ partis est, exc. *unic.* de jure patron. in 6. ibi: *hujusmodi collatio (quavis absque assensu Episcopi facta fuerit) efficax est censenda;* ubi cum specialis favor sit propter *locum religiosum*; per oppositum sequitur, si donatio fiat alteri, non valere, & videtur colligi ex c. *suggestum*. 20. h. t. ex quo

quo pat. ratio 3. partis. Coll. 3. jus patronatus valide liciteque vendi posse *solum indirectè* juxta expositionem in n. 483. quia sic ipsum nullatenus venit in appretiationem; consequenter non est venditio simoniaca; & definitum est in c. *Ex literis*. 7. h.t. ubi dicitur, quod *si jus patronatus consistat in aliqua universitate temporalium, transeat cum ipsa, etiamsi universitas transeat tantum, quoad utile dominium, nisi jus patronatus specificè sit exceptum.*

S. 5.

An absque simonia emi, & vendi possint temporalia Ecclesie officia?

488 **S**ermo est de officiis, quæ habent administrationem rerum, solum temporalium pertinentium ad Ecclesiam, cujusmodi sunt *œconomi*, qui res Ecclesie, & Canonicorum gubernant; *Vicedomini*, qui curam rerum Episcopi gerit; *Advocati*, seu *Syndici*, qui ab Ecclesia constitutus, *ex officio* ejus causas defendit: *Judicis*, qui loco Episcopi, vel Prælati, qui præst, jurisdictionem in temporalibus exercet &c. de his igitur præfens quæstio procedit. In qua communior sententia tenet, venditionem, ac emptionem talium officiorum, simoniacam esse de jure solum Ecclesiastico. Nam, qui officium Oeconomi, Vicedomini, Advocati, Sacristæ, Castaldi, & Judicis vendit, dicitur *participare cum Simone*. c. 8. *si quis Episcopus*. 1. q. 1. & c. *Salvator*. 1. q. 3. & in c. *Consulere*. 38. de simonia, ementes, ac vendentes Vicedominatum, vel aliam rerum Ecclesiasticarum administrationem, *cum Simone percelluntur*; in quem locum Castropalaus cit. p. 3. tr. 17. D. 3. p. 14. n. 9. *percelluntur autem*, inquit, *quia committunt simoniam*; & ut not. Barbof. in cit. c. *Consulere*, n. 1. excluduntur ab illa Ecclesia, cui facta est contumelia per ejusmodi actum simoniacum; n. 2. & Suarez tom. 1. de Religion. l. 4. de simonia c. 20. n. 8. & seq. dicente: *omnes actus jurisdictionis voluntariae, quatenus ad effectum spirituales ordinantur, materiam esse simoniae.*

ARTICULUS VII.

De simonia, qua committitur in permutatione spiritualium.

489 **L**oquimur de permutatione alicujus spiritualis pro spirituali. v. g. beneficii pro

beneficio; calicis pro calice &c. Hinc esto in c. *Quam pio* 1. q. 2. c. *super eo*, de transact. item c. *Cum pridem*, & c. *fin.* de pactis, generaliter prohibita sit omnis pactio, quæ fit pro consequendis spiritualibus, intelligendum tamen venit, quando pactum fit de dando temporali, pro consequendo spirituali; ve contra; his positis:

Quæres 1. quæ permutatio spiritualium prohibita sit? 2. nullam permutationem spiritualium inter se, prohibitam esse, nisi beneficiorum, & cujusvis juris, beneficia concernentis, si fiat autoritate propria. Ita Rebuff. in pract. 3. p. tit. de permut. n. 52. Suarez cit. l. 4. c. 31. n. 8. & communis contra gloss. & Innocent. in c. *Quæsitum*, de rerum permut. pro quo not. quædam esse pure spiritualia, ut sunt *sacramenta, oratio, sacrificium, consecratio* &c. Quædam mixta, quibus scilicet annexum est aliud corporale, ut liquet in *vestibus sacris, calicibus* &c. quibus positus ratio est, quia nulla in toto jure extat prohibitio de spirituali sive puro, sive mixto, cum spirituali permutando, nisi permutatio versetur circa beneficia, & jus aliquod ea concernentia, si fiat propria autoritate. Prima pars probatur 1. ex c. *Non satis*. 8. *Cum in Ecclesia* 9. c. *Ad nostram* 2. de simonia, ubi agitur de pure spiritualibus, & solum cavetur, *ne pretio vendantur* in c. *Non satis*, dicitur: *prohibemus, ne à volentibus ad Religionem transire aliqua pecunia requiratur; & ne Prioratus, vel Capellaniam qualibet annuâ distractione vendantur; & paulo post, ne ab eo cui regimen ipsarum committitur, ullum pretium exigatur; & sic de aliis.* Deinde ubi fit in jure mentio de spiritualibus mixtis, non tantum non extat prohibitio permutationis; sed potius approbatur, ut liquet ex c. *Ad quæstiones*, de rerum permutationibus. Ibi enim approbata reperitur *Unius Ecclesie pro alia facta permutatio.*

Probatur etiam secunda pars 1. ex c. 491 *Quæsitum*. 5. de rerum permut. ubi Urbanus III. sic loquitur: *generaliter itaque venias, quod commutationes prebendarum de jure fieri non possint, præsertim cum pactione præmissa; quæ circa spiritualia, vel connexa spiritualibus, labem continent semper simoniae; & c. Cum olim*, 7. eod. ubi secundum Rubricam, ex rescripto Innoc. III. ad Senon. Archiepisc. habetur, *quod sua beneficia perdant, qui ea propria permutant autoritate ex quo coll. 1. cum citati canones indefinitè loquantur de per-*